

בש"פ 2719/24 - חוסאם גביש נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 2719/24

לפני: כבוד השופט ע' גרוסקופף

המבקש: חוסאם גביש

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי
בחיפה מיום 15.3.2024 בעמ"ת 28787-03-24
שניתנה על ידי כבוד השופטת אילת דגן

בשם המבקש: עו"ד תומר נוה; עו"ד אנס דיראוי; עו"ד קארין לגטיוו

החלטה

לפניי בקשת רשות ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי בחיפה (כב' השופטת אילת דגן) מיום 15.3.2024 בעמ"ת 28787-03-24, במסגרתה התקבל עררה של המשיבה על החלטת בית משפט השלום בעכו (כב' השופטת ג'ני טנוס) מיום 12.3.2024 במ"ת 47395-11-23, שהורתה על מעבר המבקש למעצר בפיקוח אלקטרוני במסגרתהטיפולית "בית חם" בקרית אתא.

לאחר שעיינתי בבקשה הגעתי למסקנה כי דינה להידחות. כידוע, רשות לערור לבית משפט זה על החלטות שנבחנו בערר על ידי בית המשפט המחוזי ("ערר בגלגול שלישי") תינתן במשורה, ורק במקרים בהם הבקשה מעוררת שאלה בעלת חשיבות משפטית או ציבורית, החורגת מעניינם הפרטני של הצדדים לה (רע"א 103/82 חניון חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיפה) בע"מ, פ"ד לו(3) 123, 128 (1982); בש"פ 2785/19 יאיר נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (18.4.2019)), וכן כאשר מדובר במקרים נדירים ביותר, בהם שיקולי הצדק מורים על מתן רשות ערעור (רע"פ 8192/12 עכאשה נ' מדינת ישראל, פסקאות 12-11 (20.11.2012); רע"פ 7572/12 הזייל נ' מדינת ישראל, פסקה 12 (23.10.2012)). המקרה שלפניי איננו נופל לגדר החריגים הללו. בניגוד לטענת המבקש, החלטתו של בית המשפט

קמא נטועה כל כולה בנסיבות הקונקרטיות של המבקש, ואינה מבוססת על קביעה עקרונית מסוג זה או אחר. ממילא, אין היא מביאה לכל השלכה רוחבית בסוגיית העברת נאשם לחלופת מעצר טיפולית. מעבר לכך, אין מדובר באחד מאותם מקרים חריגים בהם יש להורות על מתן רשות הערר בשל שיקולי צדק. בנסיבות אלה, אין כל עילה להתערבות בהחלטת בית המשפט קמא.

אי לכך, הבקשה למתן רשות ערר נדחית בזאת.

ניתנה היום, כ"ה באדר ב' התשפ"ד (4.4.2024).

שׁוֹפֵט
